

دفاع از امر و استفاده از گفتار

مجموعه‌ای از نصوص مبارکه
و ترجمه‌ای از دستخط‌های صادره توسط و یا از طرف
حضرت ولی‌امرالله و بیت العدل اعظم الهی

(از: مرکز جهانی بهائی)

منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله

یا اسمی بیان نفوذ می‌طلبد چه اگر نافذ نباشد مؤثر نخواهد بود. و نفوذ آن معلق به انفاس طیبه و قلوب صافیه بوده و هم‌چنین اعتدال می‌طلبد چه اگر اعتدال نباشد سامع متحمل نخواهد شد و در اول بر اعراض قیام نماید. و اعتدال امتزاج بیان است به حکمت‌هایی که در زیر و الواح نازل شده و چون جوهر دارای این دوشیء شد او است جوهر فاعل که علت و سبب کلیه است از برای تقلیب وجود و اینست مقام نصرت کلیه و غلبه الهیه. (مجموعه‌ای از الواح جمال اقدس ابهی که بعد از کتاب اقدس نازل شده، لانگنهین - آلمان:

[۱] لجنه نشر آثار امری به لسان فارسی و عربی، چاپ اول، ۱۳۷ بدیع، ص ۱۲۳-۱۲۲)

گفتار نیک و صدق در بلندی مقام و شأن مانند آفتاب است که از افق سماء دانش اشراق نموده.

[۲] (مجموعه‌ای از الواح جمال اقدس ابهی که بعد از کتاب اقدس نازل شده، ص ۲۱)

ای اهل بها با جمیع اهل عالم به روح و ریحان معاشرت نمایید. اگر نزد شما کلمه‌ئی و یا جوهری است که دون شما از آن محروم به لسان محبت و شفقت القا نمایید. اگر قبول شد و اثر نمود مقصد حاصل و آلا او را به او گذارید و در باره او دعا نمایید نه جفا. لسان شفقت جذاب قلوبست و مائده روح و بمثابه معانی است از برای الفاظ و مانند افق است از برای اشراق آفتاب حکمت و دانایی.

[۳] (منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله، شماره ۱۳۲، کتابخانه مراجع و آثار بهائی)

قل یا قوم لا تفسدوا فی الأرض ولا تحاربوا مع احد. ان اصبروا فی کلّ الأمور و توکلوا علی الله و کونوا من المتوکلین ان انصروا ربکم الرحمن بسیوف الحکمة و البیان و ان هذا شأن الانسان و من دون ذلك لا ینبغی لله الملك السبحان.

[۴] (منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله، شماره ۱۳۶، کتابخانه مراجع و آثار بهائی)

ایاکم ان لا تحاربوا مع نفس بل ذکرها بالبيان الحسنة و الموعظة البالغة. ان كانت متذكرة فلها و الا فأعرضوا عنها ثم اقبلوا الى شطر القدس مقرّ قدس منير.

[۵] (منتخباتی از آثار حضرت بهاء الله، شماره ۱۲۸، کتابخانه مراجع و آثار بهائی)

زیان ناریست افسرده و کثرت بیان سمی است هلاک کننده. نار ظاهری اجساد را محترق نماید و نار لسان ارواح و افئده را بگدازد. اثر آن نار به ساعتی فانی شود و اثر این نار به قرنی باقی ماند.

[۶] (کتاب ایتقان، کتابخانه مراجع و آثار بهائی)

قل انّ البیان جوهر یطلب التّفوذ و الاعتدال. اما التّفوذ معلق باللطافة و اللطافة منوطة بالقلوب الفارغة الصّافیة و اما الاعتدال امتزاجه بالحكمة التي نزلناها فی الزّبر و الألواح. تفکر فیما نزل من سماء مشیة ربک الفیاض لتعرف ما اردناه فی غیاهب الآیات.

[۷] (آرشیو مرکز جهانی)

ولکن نگارنده را سزاوار آنکه از غرض نفس و هوی مقدّس باشد و به طراز عدل و انصاف مزین. و در امور به قدر مقدور تفحص نماید تا بر حقیقت آن آگاه شود و بنگارد.

[۸] (مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابهی که بعد از کتاب اقدس نازل شده، ص ۲۱)

از برای هر کلمه‌ئی روحی است. لذا باید متکلم و مبین ملاحظه نمایند و به وقت و مقام کلمه القا فرمایند. چه که از برای هر کلمه اثری موجود و مشهود.

[۹] (آرشیو مرکز جهانی)

اینکه مرقوم داشته بودید یکی از دوستان رساله‌ئی نوشته تلقای وجه عرض شد. هذا ما نزل فی الجواب الیوم آنچه نوشته می شود باید به کمال دقت ملاحظه نمود تا سبب اختلاف واقع نشود و محلّ ایراد قوم نگردد. آنچه الیوم دوستان حقّ به آن متکلمند بر مسمع اهل ارضست. در لوح حکمت این کلمه نازل انّ آذان المعرضین ممدودة الینا لیستمعوا ما یعرضون به علی الله المهیمن القیوم. این فقره خالی از اهمّیت نیست. باید آنچه نوشته می شود از حکمت خارج نشود و در کلمات طبیعت شیر مستور باشد تا اطفال روزگار به آن تربیت شوند و به مقام بلوغ فایز گردند. از قبل ذکر نمودیم که یک کلمه بمثابه ربیع است عالم قلوب از او تازه و خرم شود و کلمه دیگر بمثابه سموم از هار و اوراد را بسوزاند. انشاء الله مؤلّفین از دوستان حقّ باید بنویسند آنچه را که نفوس منصفه بپذیرند و نزد قوم محلّ ایراد واقع نشود.

[۱۰] (آرشیو مرکز جهانی)

این مظلوم حزب الله را از فساد و نزاع منع فرمود و به اعمال طیبه و اخلاق مرضیه روحانیه دعوت نمود. امروز جنودی که ناصر امرند اعمال و اخلاقست. طوبی لمن تمسک بهما و ویل للمعرضین.

[۱۱] (مجموعه‌ای از الواح جمال اقدس ابهی که بعد از کتاب اقدس نازل شده، ص ۴۹)

نزاع و جدال را نهی فرمود نهیاً عظیماً فی الكتاب. هذا امر الله فی هذا الظهور الأعظم و عصمه من حکم المحو و زینه بطراز الاثبات. انه هو العليم الحکیم.

[۱۲] (مجموعه‌ای از الواح جمال اقدس ابهی که بعد از کتاب اقدس نازل شده، ص ۱۳۵)

منتخباتی از آثار حضرت عبدالبهاء

ای احبای الهی در این دور مقدس نزاع و جدال ممنوع و هر متعدی محروم. باید با جمیع طوایف و قبایل چه آشنا و چه بیگانه نهایت محبت و راستی و درستی کرد و مهربانی از روی قلب نمود بلکه رعایت و محبت را به درجه‌ئی رساند که بیگانه خود را آشنا بیند و دشمن خود را دوست شمرد یعنی ابدأ تفاوت معامله گمان نکند. زیرا اطلاق امریست الهی و تقیید از خواص امکانی. لهذا باید فضایل و کمالات از حقیقت هر انسانی ظاهر شود و پرتوش شمول بر عموم یابد. مثلاً انوار آفتاب عالم تابست و باران رحمت پروردگار مبذول بر عالمیان. نسیم جان‌بخش هر ذی روح را پرورش دهد و مائده الهی جمیع کائنات حی را نصیب شود. به هم چنین عواطف و الطاف بندگان حق باید به نحو اطلاق شامل جمیع بشر گردد. در این مقام ابدأ تقیید و تخصیص جائز نه.

[۱۳] (الواح وصایای مبارکه حضرت عبدالبهاء، کتابخانه مراجع و آثار بهائی)

باری ای احبای الهی صریح کتاب الهی اینست که اگر دو نفس در مسئله‌ئی از مسائل الهیه جدال و بحث نمایند و اختلاف و منازعه نمایند هر دو باطلند.

[۱۴] (مکاتیب حضرت عبدالبهاء، جلد ۳، صفحه ۵، کتابخانه مراجع و آثار بهائی)

و اتبع سنة ربك ولا تقل ما لم تستطع الآذان على استماعه. لأنه بمثابة الموائد الطيبة للصبيان. وأن الأطعمة مهما كانت لذيذة بديعة طيبة ولكن لا يتحملها قوى معاء الرضيع من الأطفال. اذاً ينبغي اعطاء كل ذي حق حقه.

ولا كل ما يعلم يقال ولا كل ما يقال حان وقته ولا كل ما حان وقته حضرا له. ان ذلك من الحكمة البالغة في الأمور فلا تغفل عنها ان كنت من اهل العزم في جميع الشؤون. بل شخص العلل والأمراض والعياء و الأعراض ثم العلاج وهذا منهاج المهرة من حذاق الأطباء.

[۱۵] (آرشیو مرکز جهانی)

باید یاران کل در جزئی و کلی امور مواظبت نمایند و مشورت کنند و بالاتفاق مقاومت فساد و فتن نمایند و در حسن معاشرت و اعتدال حرکت و حرمت و رعایت یکدیگر و مرحمت و عنایت با سایر طوایف کوشند و صبر و تحمل نمایند تا مغناطیس تأیید ملکوت ابهی گردند و قوه جاذبه جنود لم تروها شوند.

(منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء، جلد اول، شماره ۱۹۴، کتابخانه مراجع و آثار بهائی) [۱۶]

شب و روز در فکر نشر نفعات الله باشیم نه تتبع در شبهات و ترویج و تأویل و تشهیر متشابهات فکر خویش را به کنار بگذاریم و از کم و بیش چشم پوشیم نه اظهار تالم نماییم نه بهتان تظلم به کلی خود را فراموش نماییم و از خمر عنایت و فنا در جمال ابهی پر جوش و خروش شویم.

(آرشیو مرکز جهانی) [۱۷]

باید افکار عمومی را متوجه آنچه الیوم لایق و سزاوار است نمود و این ممکن نه الا به بیان کافی و اقامه دلیل واضح مبرهن وافی چه که بیچارگان اهالی از عالم و خود بی خبرند و شبهه‌ئی نیست که سعادت خود را طالب و آمل و لکن حجبات جهل حائل و حاجز گشته.

(رساله مدتی، کتابخانه مراجع و آثار بهائی) [۱۸]

امیدم چنان است که در تألیف این کتاب موفق شوی ولی باید عبارت بسیار ملایم و مدارا باشد و در نهایت ادب بنگاری نظر به عبارات آن شخص معترض نکنی زیرا او انسانی بود پرغرض و بی ادب هرکس ادنی انصافی داشته باشد می فهمد که این شخص آنچه نوشته است به نهایت غرض و عداوت مرقوم داشته است همین برهان کافی بر بطلانست.

(آرشیو مرکز جهانی) [۱۹]

ترجمه منتخباتی از توقیعات حضرت ولی امرالله و نامه‌های صادره از جانب آن حضرت

در باره چاپ و انتشار مقالات و جزوات مربوط به مسائل مناقشه‌آمیز سیاسی روز، مایلم به همکاران عزیزم یادآور شوم که در حال حاضر که امرالله هنوز دوران طفولیت خود را طی می‌کند هر تجزیه و تحلیل مشروح توسط احبباً از جزئیات مواضع رایج در مباحث عمومی، اغلب در دوایر خاصی به خطا تعبیر خواهد شد و موجب سوء ظن و سوء تفاهم و عکس العمل نامطلوب نسبت به امر مبارک خواهد گردید. این قبیل انتشارات احتمالاً به ایجاد مفهومی نادرست از هدف واقعی و پیام حقیقی و خصایص اساسی امر مبارک منجر خواهد شد. (ترجمه)

(قسمتی از توقیع حضرت ولی امرالله مورخ ۱۰ ژانویه ۱۹۲۶ خطاب به دو محفل ملی) [۲۰]

به خصوص از کلیه محافل ملی تمنا می‌نمایم که توجه فوری و جدی خود را به این مسئله خطیر معطوف دارند و طرق و وسایلی تدبیر نمایند که مظالم وارده بر جامعه را به نحوی کامل به اطلاع عموم رسانند. آن محافل را متذکر می‌دارم که آنچه منتشر می‌شود باید صحیح، محکم و در عین حال عاری از اهانت باشد. (ترجمه)

[۲۱] (قسمتی از توقیع حضرت ولی‌امرالله مورخ ۲۲ آوریل ۱۹۲۶ خطاب به احبای غرب)

[احباً] باید از وابستگی به فعالیت‌های سیاسی ملت‌های خود و از سیاست‌های دول متبوعه خود و از توطئه‌ها و برنامه‌های احزاب و گروه‌های سیاسی لفظاً و عملاً اجتناب نمایند. در این چنین مناقشاتی نه ملامت کنند و نه جانب‌داری نمایند، نه به پیشبرد طرحی کمک کنند و نه خود را به نظامی وابسته بدانند که منافی با مصالح اتحاد و موذتی است که حفظ و ترویجش در جهان هدف بهائیان می‌باشد. باید مراقب باشند و اجازه ندهند که ابزار دست سیاست‌مداران ناصالح قرار گیرند و یا در دام دسیسه‌گران و فریب‌کاران در بین هم‌وطنان‌شان گرفتار شوند. (ترجمه)

[قسمتی از توقیع حضرت ولی‌امرالله مورخ ۲۱ مارس ۱۹۳۲ خطاب به دو محفل ملی]

[۲۲]

اما فرد در یک مورد می‌تواند از نظام اجتماعی و سیاسی جاری انتقاد کند بدون آنکه لزوماً مجبور باشد از هیچ یک از رژیم‌های موجود جانب‌داری یا با آنها مخالفت نماید و آن همان روشی است که حضرت ولی‌امرالله در کتاب خود تحت عنوان "هدف نظم بدیع جهانی" اتخاذ فرموده‌اند. انتقادات آن حضرت از اوضاع جهان علاوه بر آنکه حالتی بسیار عمومی دارد انتزاعی است به این معنا که بجای محکوم کردن سازمان‌های رسمی موجود، به نحوی عمیق‌تر عقاید اساسی و مفاهیمی را که عامل تأسیس آن سازمان‌ها بوده تجزیه و تحلیل می‌کند. این روش چون صرفاً نگاهی عقلایی و فلسفی به مسئله بحران سیاسی جهان است مانعی ندارد که شما نیز در صورت تمایل چنین رویه‌ای را اتخاذ کنید، رویه‌ای که شما را بی‌درنگ از عرصه سیاست‌های عملی به حیطه تئوری‌های سیاسی منتقل می‌سازد. اما با توجه به این واقعیت که مرز مشخصی بین تئوری و عمل وجود ندارد باید فوق‌العاده مراقب باشید که از چنین روشی بی‌محابا استفاده ننمایید. (ترجمه)

(از نامه مورخ ۲ مارس ۱۹۳۴ از طرف حضرت ولی‌امرالله خطاب به یکی از احبای)

[۲۳]

ترجمه منتخباتی از دستخط‌هایی که توسط و یا از طرف بیت العدل اعظم صادر شده است^۱

اهداف جهان‌شمول دیانت بهائی و رعایت عناصر مختلف چارچوب عمل برای پیروان حضرت بهاءالله در شرایط جهان امروز ممکن است چنین ایجاب نماید که بهائیان در مواردی از مشارکت در بعضی فعالیت‌ها احتراز نمایند، از اظهار نظر در برخی از مسائل خودداری کنند و یا ابراز منویات قلبی و احقاق حقوق را با روش‌های مخصوص

^۱ استننا: شماره‌های ۲۴ و ۲۵ از دستخط‌های بیت العدل اعظم استخراج شده که اصل آن به فارسی است

خود دنبال نمایند و مسلماً این کار را بدون کوچک‌ترین انتقاد از خواسته‌ها، فعالیت‌ها و یا روش‌های دیگران انجام می‌دهند.

[۲۴] (از نامهٔ مورخ ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۱ از طرف بیت العدل اعظم خطاب به سه نفر از احبّاً)

نظر آن خواهر ارجمند در بارهٔ اینکه لحن مقالات نویسندگان بهائی در دفاع از امر مبارک نباید توهین‌آمیز باشد البته صائب است. احبّاً باید توجه خود را به بهبود خدمات شخصی خود تمرکز دهند و با پرهیز از عیب‌جویی به حفظ اتحاد و هم‌بستگی کامل جامعه که در حال حاضر عاملی حیاتی محسوب می‌شود بپردازند. افراد آزاد هستند که راجع به این موضوع مشورت نمایند و با رعایت احترام و ادب نظرات و پیشنهادات خود را با نویسندگان مقالات در میان گذارند.

[۲۵] (از نامهٔ مورخ ۱۸ ژوئیه ۲۰۱۰ از طرف بیت العدل اعظم خطاب به یکی از احبّاً)

در عین حال که حضرت بهاء‌الله پیروان خود را نصیحت می‌فرمایند که گفته‌ها و نوشته‌های مردمان را با انتقاد و عیب‌جویی نبینند بلکه با فکر باز و با شفقت و محبت به عقاید متنوع بنگرند، ولی تصریح می‌فرمایند که با حملات عمدی به امر الهی باید با روشی کاملاً متفاوت مقابله شود:

بر جمیع نفوس حتم است که بر ردّ من ردّ علی الله آنچه قادر باشند بنویسند کذلک قدر من لدن مقتدر قدیر چه که الیوم نصرت حقّ به ذکر و بیان است نه به سیف و امثال آن کذلک نزلنا من قبل و حیثیند ان انتم تعرفون فوالدی ینطق حیثیند فی کلّ شیء بأنّه لا اله الا هو که اگر نفسی در ردّ من ردّ علی الله کلمه‌ئی مرقوم دارد مقامی به او عنایت شود که جمیع اهل ملاً اعلی حسرت آن مقام برند.

این نکته که امر مبارک به نحو روزافزونی هدف حملات گوناگون از داخل و خارج جامعه خواهد بود در آثار حضرت ولی‌امرالله به طور گسترده‌ای مورد توجه قرار گرفته است. با اشاره به "قوایی که مقدر است با امر مقدّس الهی مقابله نمایند" (ترجمه) حضرت ولی‌امرالله ده‌ها سال قبل بروز مشکلاتی را پیش‌بینی فرمودند که امروز برای بهائیان بخصوص احبّائی که در گروه‌های بحث اینترنتی شرکت دارند، ایجاد نگرانی می‌کند:

این قوا نه تنها با روح نافذ و نبّاض امر مبارک به مخالفت خواهند پرداخت بلکه به مؤسّساتی که مجاری، ابزار و تجسّد آن روح اند نیز هجوم خواهند نمود زیرا هر چه اختیاراتی که حضرت بهاء‌الله در جامعهٔ مشترک المنافع بهائی آتی به ودیعه نهاده‌اند نمایان‌تر شود، حملات وارده از هر گوشه بر حقایق مندمج در آن شدیدتر خواهد شد. (ترجمه)

در چنین وضعی، حضرت ولیّ امرالله توجّه ما را به وظیفه روشنی که این موقعیت برای اعضای جامعه بهائی ایجاد می نماید جلب فرموده اند:

هیچ فرصتی را که دشمنان بالقوه امرالله، اعم از روحانیون یا غیره پیش آورند نباید از دست داد بلکه باید با زبانی ملایم و دور از تحریک، مقاصد و مبانی عالیّه آیین الهی را ارائه نمود، از منافع آن دفاع کرد، عمومیت آن را اعلام نمود، ماهیت وراطبیعی، فراملّی، و غیرسیاسی مؤسّساتش را تأکید کرد.... (ترجمه)

اشارات حضرت ولیّ امرالله به روحی که باید بر پاسخ های احبّا حکم فرما باشد مبتنی بر بینشی است که در بسیاری از آثار حضرت عبدالهء مشاهده می شود:

باید در وقت وقوع این امتحانات قدم ثبات بنمایید و صبر و تحمل کنید و بالعکس به نهایت محبت و مهربانی مقاومت نمایید اذیت و جفای ایشان را مانند حرکات صبیان بینید و به هیچ وجه اهمّیت ندهید زیرا عاقبت نورانیت ملکوت بر ظلمانیت ناسوت غالب گردد....

احبّا برای رهایی از تألمی که طبیعتاً گاه گاه می تواند در اثر توهین به آیینی که به آن عشق می ورزند حاصل شود، و هم چنین از وسوسه و آکنشی نامناسب نسبت به آن، تأمل و تعمق در این بینش را کمکی مؤثر خواهند یافت. برای تصحیح نظریات غلطی که در باره آیین بهائی عمداً توسط دشمنان امرالله ارائه می گردد، وظیفه ما آن است که تعالیم حضرت بهاءالله را به نحوی قانع کننده و مؤدّبانه ولی قاطعانه و متکی بر دلائل عقلی ارائه دهیم. پس از آن، مسئولیت بر عهده مستمعین ما خواهد بود تا بر اساس هر علاقه و انگیزه ای که دارند، پاسخ بهائیان را با همان روح ادب و بی طرفی بررسی کنند. اگر احبّا پا را فراتر نهند و به مباحثات تندخویانه پردازند، چه رسد به اینکه شخصیت دیگران را زیر سؤال برند، بدین معنی خواهد بود که از حدّ و مرزی که دفاع مشروع از امر الهی را از مشاجره و مجادله جدا می سازد عبور کرده اند.

چون شرایط بسیار متفاوت است، مسئولیت باید به عهده هر فرد بهائی باشد که تشخیص دهد که این حدّ و مرز بر حسب موقعیت خاصّ چیست. تحت اکثر شرایط، به نظر می رسد که سعی یک بهائی برای دفاع از مؤسّسات یا اعضای جامعه در مقابل این نوع تهمت های بی پروایی که وجه مشترک انحطاط اخلاقی اجتماع معاصر و شاخص بسیاری از سخنان منتقدین کنونی امر مبارک شده بسیار بیهوده خواهد بود. به همین نحو، کشیده شدن احبّا به مباحثه در باره موضوع هایی که بر اساس مندرجات آثار مبارکه فقط با گذشت زمان روشن خواهد شد — مانند حکمت دستور حضرت بهاءالله بر محدود نمودن عضویت بیت العدل اعظم به مردان یا مقتضیات کامل الواح مبارکه و صایا، و یا فرایند تکوین جامعه مشترک المنافع بهائی، احياناً باعث خواهد شد که توجّه از مسائل واقعی و فوری منحرف گردد. این قبیل گمانه زنی ها به راستی می تواند دلیل اصلی این باشد که چرا دشمنان امر با چنین شدت و حدّتی این گونه مواضع را دنبال می کنند.

علاوه بر اصول روحانی ای که باید تعیین‌کننده رفتار بهائی در این گونه مسائل باشد، هم‌چنین بسیار مهم است که همواره عکس‌العملی را در نظر داشته باشیم که بحث درباره مسائل مناقشه‌برانگیز، به خصوص درباره مسائل مربوط به دین، در خوانندگان و یا شنوندگان معمولی به وجود می‌آورد. اکثریت جویندگان خوش‌نیت در عین حال که یک بحث زنده و پرشور و به ویژه توضیح مسائل مهم را ارج می‌نهند، طبیعتاً از روح مجادله‌گريزانند. (ترجمه)

(از مجموعه "دفاع از امر الله در برابر مخالفین"، مورخ ۲۲ نوامبر ۱۹۹۹ از بیت العدل اعظم) [۲۶]

جای تعجب نیست که استنباط و ابراز برداشت‌های افراد بهائی از تعالیم الهی متفاوت و گاهی ناقص می‌باشد. این تفاوت‌ها صرفاً گواهی است بر وسعت تغییری که این ظهور اعظم باید در درک بشری ایجاد نماید. از بحث و گفتگو درباره تعالیم الهی در بین بهائیان با بینش‌های مختلف، با صبر و مدارا و با فکری باز و بی‌غرض، درکی عمیق‌تر حاصل می‌گردد اما پافشاری مصرانه بر نظرهای شخصی می‌تواند به مشاجره و اختلافی منجر شود که نه تنها برای روح هم‌بستگی و همکاری بهائی بلکه برای نفس تحرّی حقیقت نیز زیان‌آور می‌باشد. (ترجمه)

(از مرقومه مورخ ۸ فوریه ۱۹۹۸ از طرف بیت العدل اعظم خطاب به یکی از احبّاء) [۲۷]

بیت العدل اعظم ملاحظه فرموده‌اند که شما از بعضی از مطالب مطروحه در یک گروه بحث الکترونیکی که اخیراً عضو آن شده‌اید نگران هستید. گروه‌های بحث الکترونیکی پدیده‌های جدیدی هستند که می‌توانند برای ارتباط بین مردم و برای تبلیغ امر الله بسیار مفید باشند اما همان‌طور که واقفید می‌توانند مشکلات پدیده‌ای نیز ایجاد کنند. استفاده از ایمیل مستلزم تعدیلی در استنباط و برداشت است. مباحثات در بین بهائیان در گذشته بین گروه‌هایی از دوستان شفاهاً و در محیطی خصوصی یا در مدارس تابستانه و سایر جلسات بهائی و یا در مکاتبات بین افراد صورت می‌گرفت. مسلماً در این ارتباطات اظهارات نادرست زیادی مطرح می‌شد و همه اظهار نظرها آن‌طور که باید و شاید متعادل نبودند؛ بسیاری از آنچه بیان می‌شد به اشتباه درک می‌گردید. چرا که به هر حال همه احبّاء دانش عمیقی از تعالیم امری ندارند و واضح است که حتی داشتن مناقب علمی نیز ضامن درکی صحیح نسبت به امر الهی نیست. قبل از پیدایش ایمیل چنین گزارف‌کاری‌ها ماهیتی گذرا و گسترشی محدود داشت. اکنون همان نوع مباحثات در بین صد نفر یا بیشتر که غالباً یکدیگر را نمی‌شناسند پخش می‌شود و اطلاعات به شکلی است که از سخن بادوام‌تر است و می‌تواند با فشار یک دکمه در بین خوانندگان بسیاری منتشر گردد. بنا بر این کسانی که در این مباحثات شرکت می‌کنند نیازمند سطح جدیدی از انضباط شخصی هستند. چنین بحث‌هایی در بین بهائیان مستلزم خویشتن‌داری و خلوص نیت، و نیز صمیمیت، صراحت و صداقت است. (ترجمه)

(از نامه مورخ ۱۶ فوریه ۱۹۹۶ از طرف بیت العدل اعظم خطاب به یکی از احبّاء) [۲۸]

از همه مهم تر بحث در فضای مجازی نیز، همانند هر تفحصی که بهائیان در باره اعتقادات و رسوم آیین خود به عمل می آورند، فقط وقتی به مصالح امر الله و اعضای جامعه کمک خواهد کرد که در چارچوب تعالیم بهائی و حقایق نهفته در آن انجام شود. تلاش برای مذاکره در باره امر الهی با بی اعتنایی نسبت به هدایات مندمج در تعالیم آن، به وضوح از نظر منطقی متناقض خواهد بود. (ترجمه)

[۲۹] (از نامه مورخ ۱۹ مه ۱۹۹۵ از طرف بیت العدل اعظم خطاب به یکی از احباب)

میزان تأثیر این نوع تکنولوژی در پیشبرد کار امر الله همان طور که به خوبی می دانید، البته منوط به نحوه استفاده از آن است. تکنولوژی به عنوان وسیله ای برای تبادل نظر بین بهائیان، شرکت کنندگان را ملزم می دارد تا همان شرایط اعتدال، خلوص و ادبی را رعایت کنند که در هر نوع مباحثه دیگری ملزم به مراعات آن هستند.

در مقایسه با شرایطی که روح اتحاد با بهره مندی از تماس شخصی مستقیم و تعامل اجتماعی تقویت می شود، سهولت استفاده و غیر شخصی بودن نسبی رسانه الکترونیکی از جهاتی نیازمند حتی سطح بالاتری از انضباط و خویشن داری است. بهائیان به منظور دست یابی به یک چنین روح اتحادی، بدون شک مایل خواهند بود که با ارائه متون بهائی و بحث در باره آنها، فرایندهای مشورتی را تقویت کنند. نفس این عمل خود اثر دیگری در بر خواهد داشت یعنی عطف توجه به چارچوب اعتقادات بهائی. (ترجمه)

[۳۰] (از نامه مورخ ۱۹ مه ۱۹۹۵ از طرف بیت العدل اعظم خطاب به یکی از احباب)

حضرت بهاء الله به ما هشدار می دهند که "زبان ناراست افسرده و کثرت بیان سمی است هلاک کننده" و در توضیح این نکته اشاره می فرمایند که "نار ظاهری اجساد را محترق نماید و نار لسان ارواح و افئده را بگدازد. اثر آن نار به ساعتی فانی شود و اثر این نار به قرنی باقی ماند." آن حضرت در تشریح چارچوب آزادی بیان، مجدداً "اعتدال" را توصیه می فرمایند، "انّ البیان جوهر یطلب التّفوذ و الاعتدال اما التّفوذ معلق باللطافة و اللطافة منوطة بالقلوب الفارغة الصّافیة و اما الاعتدال امتزاجه بالحکمة الّتی نزلناها فی الزّبر و الألواح."

وقت گفتن یک مطلب نیز با اینکه چه چیز و چگونه باید گفته شود ارتباط دارد زیرا برای ذکر هر مطلبی، مانند همه امور دیگر، زمان مناسبی وجود دارد. حضرت بهاء الله این مفهوم را با جلب توجه به این اصل مهم تأکید فرموده اند، 'لا کلّ ما یعلم یقال و لا کلّ ما یقال حان وقته و لا کلّ ما حان وقته حضر اهله.'

بیان و گفتار پدیده ای است قدرت مند. آزادی بیان هم قابل تحسین است و هم مایه بیم. بیان و گفتار مستلزم قضاوت دقیق است زیرا هم کاستی و هم فزونی آن می تواند عواقب شومی به بار آورد. از این جهت در نظام حضرت بهاء الله حدود و موازین لازم برای استفاده سودمند از آزادی بیان در راه ترقی و تعالی اجتماع وجود دارد. بررسی دقیق اصول مشورت بهائی و ترتیبات رسمی و غیر رسمی برای به کارگیری این اصول بینش های جدیدی در خصوصیات آزادی بیان ارائه می دهد. (ترجمه)

[۳۱] (از نامه مورخ ۲۹ دسامبر ۱۹۸۸ بیت العدل اعظم خطاب به احباب ایالات متّحده)

به ویژگی‌های خارق‌العاده بیان و گفتار بر می‌گردیم. محتوا، لحن، سبک، سنجیدگی، حکمت و به موقع بودن از جمله عوامل مؤثر در تعیین پیامدهای خیر یا شر گفتار است. در نتیجه لازم است احباً همواره از اهمیّت قدرت بیان که انسان را از سایر موجودات زنده متمایز می‌سازد آگاه باشند و آن را خردمندانه به کار برند. مساعی آنان در رعایت چنین انضباطی، موجب تولّد آداب و ضوابط جدیدی برای ادای کلام و ابراز بیان خواهد شد، ضوابطی که شایسته نوع انسانی است که به دوران بلوغ خود نزدیک می‌شود. (ترجمه)

[۳۲] (از نامه مورّخ ۲۹ دسامبر ۱۹۸۸ بیت العدل اعظم خطاب به احبّای ایالات متّحده)

بہائیان موظف‌اند که با هوش مندی و درایت از امر الهی پیروی نمایند. در تلاش برای رسیدن به این درجه از بلوغ، احبّاً به طور قطع مرتکب اشتباهاتی خواهند شد و لازمه این کار خضوع و خشوع و اغماض از جانب همه افراد ذی‌ربط است تا چنین مسائلی موجب اختلاف و مجادله در بین احبّاً نگردد. (ترجمه)

[۳۳] (از مرقومه مورّخ ۷ اکتبر ۱۹۸۰ از طرف بیت العدل اعظم خطاب به یکی از احبّاً)